

Sygn. akt IV U 374/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 grudnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	sekr. sądowy Agnieszka Żochowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 grudnia 2014r. w S.

odwołania K. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 18 lutego 2014 r. Nr (...)

w sprawie K. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo K. S. do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 grudnia 2013r. do 1 grudnia 2016r.

Sygn. akt: IV U 374/14 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 18 lutego 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 i 58 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił K. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że u wymienionej nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła K. S. zarzucając jej sprzeczność z dowodami zebranymi w sprawie, brak oceny obecnego stanu zdrowia przez biegłego specjalistę z zakresu chorób u niej stwierdzonych, brak postanowienia, iż stan zdrowia ubezpieczonej kwalifikuje ją do podjęcia zatrudnienia i zaistnienia na rynku pracy, nie wykonanie żadnych badań przez komisję lekarską ZUS. Wskazując na powyższe wносиła o przyznanie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 1 grudnia 2013r. (odwołanie k.1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 7 lutego 2014r., która nie stwierdziła u ubezpieczonej niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2-3).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

K. S. była uprawniona do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do 30 listopada 2013r. (k.133 akt rentowych). W dniu 6 listopada 2013r. ubezpieczona złożyła wniosek do ZUS o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k.135 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez Lekarza Orzecznika, który w orzeczeniu z 3 grudnia 2013r. ustalił, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (k.137 akt rentowych). Na skutek sprzeciwu ubezpieczonej od powyższego orzeczenia, została ona skierowana na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 7 lutego 2014r. ustaliła, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (sprzeciw k.140 i orzeczenie Komisji Lekarskiej k.148 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 18 lutego 2014r. organ rentowy odmówił ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja k.149 akt rentowych).

Ubezpieczona cierpi na przewlekłe kłębuszkowe zapalenie nerek w przebiegu tocznia rumieniowatego układu, zespół nerczycowy, toczeń rumieniowaty układowy, nadciśnienie tętnicze wtórne, otyłość, zaburzenia nastroju afektywne o łagodnym przebiegu w wywiadzie. W ocenie biegłego nefrologa ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy od 1 grudnia 2013r. do 1 grudnia 2016r. W opinii kardiologa i psychiatry schorzenia kardiologiczne i przyczyny psychiatryczne nie powodują u ubezpieczonej niezdolności do pracy (opinia biegłych nefrologa i kardiologa k.8 i 11 i opinia biegłego psychiatry k.9 i 12).

Ubezpieczona ma (...) lata i wykształcenie średnie techniczne – technik analityki medycznej. Pracowała w wyuczonym zawodzie oraz w zawodzie sprzedawcy. Od momentu zachorowania nie pracuje zawodowo (kwestionariusz okresów składkowych i nieskładkowych oraz świadectwa pracy k.5, 9-17, wyjaśnienia ubezpieczonej k.28-28v – nagranie od minuty 4 do 14).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej K. S. okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art.57 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz.U. z 2013r., poz.1440 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonej od decyzji organu rentowego odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia, czy u ubezpieczonej istnieje częściowa lub całkowita niezdolność do pracy. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu medycyny. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłego lekarza z zakresu nefrologii dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczona jest osobą częściowo niezdolną do pracy od 1 grudnia 2013r. do 1 grudnia 2016r. (opinia k.11). Analizując przedmiotową opinię Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez specjalistę z zakresu schorzeń występujących u ubezpieczonej, a ponadto poprzedzona była analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonej i jej badaniem. Opinia jest spójna i należyte uzasadniona. Biegły rzeczowo wyjaśnił, że stan ubezpieczonej nie uległ poprawie w porównaniu do okresu poprzedniego, kiedy to miała orzeczoną okresową częściową niezdolność do pracy, dlatego uzasadnione jest uznanie ubezpieczonej za osobą częściowo niezdolną do pracy. Wskazał, że rozpoznano u ubezpieczonej toczeń rumieniowy z zajęciem nerek i innych narządów. Choroba nerek przebiega pod postacią zespołu nerczycowego z okresami zaostrzeń i remisji. Utrzymuje się krwinkomocz o znacznym nasileniu, wskaźniki funkcji nerek oraz GFR są upośledzone, co świadczy o wstępnym okresie niewydolności

nerek. Choroba ma charakter nieuleczalny, postępujący w kierunku przewlekłej niewydolności nerek. Opiniowana jest leczona lekami immunosupresyjnymi znacznie obniżającymi odporność ogólnoustrojową, co skutkuje częstymi infekcjami, także układu moczowego. Sprawność opiniowanej jest obniżona ze względu na bóle i zniekształcenia stawów oraz otyłość – jeden ze skutków przewlekłego stosowania E.. Wprawdzie biegli psychiatra i kardiolog uznali badaną za zdolną do pracy, jednakże w zakresie schorzeń, których są specjalistami. Ich opinie nie podważają opinii biegłego nefrologa.

Sąd nie podzielił zarzutów do opinii biegłego nefrologa podniesionych przez organ rentowy w piśmie z 17 października 2014r. (na k.19 akt sprawy). W ocenie Sądu zarzuty te stanowią jedynie polemikę z prawidłowymi ustaleniami biegłego nefrologa.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że ubezpieczonej przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od 1 grudnia 2013r. do 1 grudnia 2016r.